

kedda nende tarkuse ja mõistuse pärrast auustati. Nenda sündisid weikesed rigid, nenda kui Babilon, Nimrodi all, kellest pühha kirri ütleb, et ta üks wäggen mees linnoaiamise peale Jehowa ees olnud, ja Assiria riik, Assuri all. Sesinnane riik, mis essiotsast weikene olli, sai Ninuse wallitsuse all sureks, kellest pealinn Ninive nimme sai, ja Semiramise all, mis esimene wallitsew künninga-praua olli, kellest teadust meite aiani tulnud, wöttis se riik ikka ennam wõimust; agga temma lödwad aujärje pärrijad lastsid sedda jälle käest ärralibbiseda.

Sedda möda kuida need maad mitmesuggused ollid, kuhhu innimesed aega möda asusid, prukisid nemmad ka mitmesuggusid ammetisid, ja teggid mitmesuggust tööd. Kus hea ma olli, seal õitses põlloharrimine; kus head asad ja rohho-maad ollid, armastasid innimesed karja- ja puddo-lojuste piddamist; kus metsad ja sured laned ollid, seal toitsid omma pead linnoaiamise, ja kus jõed ja järwed ollid, seal kallapühdmisega. Kuida siis

kellegi tö ja se ma-koht olli, kus ta ellas, sedda möda harrines innimene üht ja teist tööd teggema, ühhe ja teise toido-qsjaga leppima, ja sennest jutto aiama ja kõnnelema, mis temma silmad iggapääw näggid, temma kõrwad kuulsid, ja temma käed teggid. Sest se siis tuli, et rahwa hulk, mis ülespiddamise pärrast ühhest olli lahkunud, aega möda ka ni hästi omma tö ja teggemise, kui ka omma ello kombete ja wiside, ning pealegi omma keele polest ühhest teisest lahkusid. Tulleb siis töe polest ütteldo, et üks waim ja üks keel kõigile Jummalast antud on; agga et selle waimo tundmine ja selle keele murred ni mitmesuggused on, nenda kuida ma kohhad ja innimeste tööd mitmesuggused on, se on: teine ennam, teine wähhem harritud, sedda möda kuida waim ennam ehk wähhem walgustud on.

Jhho ja hlinge polest omma jõudo katsudes ja prukides, kuida hädda, lust ja au ahnus aiasid, õppisid ja teggid innimesed mõnda, mis wägga tullus, aus ja kido wäärt olli;